

ת"פ 62240/01/20 - מדינת ישראל נגד רון מתנה

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 62240-01-20 מדינת ישראל נ' מתנה

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי
מדינת ישראל
ע"י ב"כ, ישי גיספן - מתמחה
המאשימה
נגד
רון מתנה
ע"י ב"כ, עו"ד בוקר
הנאשם

גזר דין

1. במועד הרלוונטי לכתב האישום, שירת הנאשם כשוטר סיור עירוני במשטרת ישראל.
2. בליל 2.10.2018 התקבל דיווח אודות אירוע אשר במסגרתו חבורת נערים הטרידה נהגים באחד מרחובות העיר גדרה. הנאשם הגיע למקום יחד עם פקחית שיטור עירוני (להלן: **הפקחית**), השניים זיהו את חבורת הנערים, וביניהם גם את א.א. קטין יליד 2002 (להלן: **המתלונן**). מרגע שחבורת הנערים הבחינו בנאשם ובפקחית, הם מיהרו להימלט מהמקום. הנאשם רדף אחרי המתלונן ותפסו, הודיע לו שהוא עצור תוך שכולל את ידי המתלונן בקדמת גופו, לאחר מכן הובילו לניידת המשטרה ומשם לנקודת השיטור בגדרה.
3. בהגיעם לנקודת השיטור, פתח הנאשם את דלת ניידת הסיור והורה למתלונן: "**צא יא בן שרמוטה**". המתלונן הובל לחדר בתחנת המשטרה על ידי הנאשם והפקחית, ושם הושב על כיסא כאשר הוא עדיין כבול בידיו. בעודם בחדר השיטור, ביקש הנאשם כי המתלונן יביט אל הקיר תוך שהוא מכה אותו בעורפו מספר פעמים, אז הפילו ארצה וביקש כי המתלונן יקום - שאם לא יעשה כן, ימשיך להכותו ולבעוט בו. המתלונן עשה כדברי הנאשם, קם מהרצפה, אז הנאשם הכה אותו שוב בעורפו, הפילו פעם נוספת מהכיסא עליו ישב, והמשיך להכותו.

בכך לא סגי.

4. בשלב מסוים במהלך האירוע, כך על פי כתב האישום, שאל המתלונן את הנאשם "**אם יעשו כך לבן שלך?**"; בתגובה לכך שב הנאשם לקלל את המתלונן ולהכותו, בין היתר באגרופים ובעיטות, וכן ירק עליו. ברגעים שלאחר מכן, אמר הנאשם למתלונן "**בוא נראה אותך בלי אזיקים**", "**בוא נריב מכות יא בן זונה**", הוא ביקש מהפקחית כי זו תעביר לידיה את מפתחות האזיקים - אך האחרונה השיבה כי המפתחות אינם בידיה.

עמוד 1

המתלונן הניח את ידיו על פניו וביקש כי הנאשם יחדל ממעשיו, אולם הנאשם המשיך להכותו תוך שהורה לו להוריד את ידיו מפניו, והמתלונן כזכור, קטין יליד 2002.

5. ביום 23.9.20 הורשע הנאשם על פי הודאתו, בביצוע עבירת **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית, אולם הסכימו על קבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות ועל קבלת תסקיר שירות מבחן ובו התייחסות לשאלת ביטול ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות

6. **תסקיר שירות המבחן** מיום 6.5.21 סקר את נתוניו ונסיבות חייו של הנאשם, את מאפייניו ההתנהגותיים, את יחסו לעבירה שביצע כמו גם את השפעותיה על מהלך חייו.

הנאשם בן 35, גרוש ואב לילד בן 9, בשנה האחרונה מועסק במערך הביטחון של שירותי בריאות "כללית", ומסר כי מצוי בזוגיות חדשה.

7. תיאר את גיוסו למשטרת ישראל כהגשמת חלום, וניכר כי גאה בתקופת שירותו שם, סיפר על הצלחותיו והציג מכתבי שבח ותעודות הערכה שונות שקיבל במסגרת תפקידו. עוד סיפר כי הורד בדרגה על רקע האירוע דנן, וכי הדבר הוביל לפגיעה כלכלית בפרנסתו ולבסוף להחלטתו לעזוב את המשטרה.

8. אשר לעבודתו הנוכחית, הציג מכתב ממעסיקו, המלמד כי הנאשם מבצע עבודתו כנדרש ובאופן תקין, וכי מעסיקיו שבעי רצון מתפקודו. לצד זאת, מעסיקו ציין כי במידה ויורשע - הנאשם לא יוכל להמשיך בתפקידו, כמאבטח.

9. ביחסו לאירוע נושא כתב האישום, הנאשם סיפר כי חש זלזול מצד המתלונן, אותו זיהה מאירועים קודמים, אך כיום מבין שפעל באופן שאינו מקצועי, וקצינת המבחן התרשמה כי הביע חרטה כנה על הפגיעה שגרם לו. הנאשם הסביר כי עזיבתו את המשטרה אילצה אותו לבצע התבוננות עצמית ושינוי פנימי, ועתה הוא מתנהל באופן אמפתי ומכבד יותר כלפי אחרים, וההתרשמות היא כי מדובר בנאשם ללא דפוסים אלימים קבועים וכי הוא אינו זקוק להתערבות טיפולית.

10. קצינת המבחן סברה כי יש לתת משקל לשיקולי השיקום ולסיכון הנמוך להישנות מעשים אלימים מצד הנאשם, והמליצה על צו של"צ בהיקף של 300 שעות - כך שרוחו לא תישבר ורצף עבודתו לא ייקטע.

11. אשר לסוגיית ההרשעה, קצינת המבחן המליצה לבטלה. היא סקרה שנית את מכלול נתוניו של הנאשם, המעידים כי עסקין באדם נורמטיבי ששילם מחיר תעסוקתי עם עזיבתו את המשטרה, ויפוטרי כעת באם יורשע.

12. חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 10.5.21 מצאה כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

ראיות לעונש וטיעוני הצדדים

13. **ב"כ המאשימה** טענה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם: כבוד האדם וזכותו לשמירה על שלמות גופו, והוסיפה כי עבירות המבוצעות על ידי שוטרים, גורמות לפגיעה באמון הציבור במשטרה.
14. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, סקרה שוב את התנהלותו של הנאשם לאורך האירוע כולו, את האווירה המתעללת, המתעמרת והמשפילה, כמו גם את פערי הכוחות בין הצדדים. עוד הדגישה כי אין המדובר בהתפרצות רגעית, ואין המדובר בהפעלת "כוח סביר" כתגובה לאלימות מצד המתלונן - כי אם באירוע מתמשך ומסלים, אשר במסגרתו הפעיל הנאשם אלימות כלפי מתלונן קטין בעודו כבול ומבלי שהתנגד למעצרו, ובאופן שגרם לפגיעות שונות בגופו של המתלונן. היא הפנתה לפסיקה (תוך הבהרה כי רובה פחות חמורה מהמקרה שבפנינו), וביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל.
15. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ציינה כי עסקין בנאשם נורמטיבי ונעדר עבר פלילי, אשר לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי, ולצד זאת ביקשה כי בית המשפט יתחשב בשיקול הרתעת הרבים בבואו לגזור את דינו של הנאשם.
16. אשר לסוגית ביטול הרשעתו של הנאשם, ב"כ המאשימה סברה כי האחרון לא עמד בתנאים שנקבעו בפסיקה, ומיקדה נימוקיה בנסיבות העבירה ובחומרתן, אשר לשיטת המאשימה אינן מצדיקות את ביטול ההרשעה.
17. ב"כ המאשימה עתרה לגזור על הנאשם 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.
18. **ב"כ הנאשם** הודה כי מעשיו של הנאשם היו מיותרים ונעדרו הצדקה, אך ביקש להדגיש כי מדובר בתקיפה אחת ולא באירוע מתמשך ומסלים. ב"כ הנאשם הסתייג מדברי המאשימה אודות נסיבות חמורות ואווירה מתעללת אשר אפפה את האירוע.
19. ב"כ הנאשם טען שמעשיו של הנאשם לא באו בחלל ריק, אלא כתגובה למעשיהם הפליליים של המתלונן ואותה חבורת נערים, כפי שתואר בעובדות כתב האישום שלעיל, והוסיף כי בזמן אמת, הנאשם כלל לא הבין שהמתלונן קטין. עוד הוסיף, כי מעשיו של הנאשם לא גרמו לנזק או פגיעה, ולא חייבו טיפול רפואי כלשהו, וציין כי מקרים דומים אחרים טופלו במח"ש במסגרת דין משמעת ונתו לא.
20. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה לתסקיר שירות המבחן, וטען כי זוהי הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק, וכי מדובר במי שהביע צער וחרטה על מעשיו, והבין שטעה בהתנהלותו. עוד הדגיש את

תקופת עבודתו של הנאשם במשטרה והצטיינותו שם (תעודות הערכה והוקרה, סומנו נ/2), וכן על העברתו מתפקידו בעקבות האירוע, ועזיבתו לאחר מכן.

21. ב"כ הנאשם עתר לביטול הרשעתו של הנאשם, וטען שהתנאים שנקבעו בפסיקה מתקיימים בעניינו; הנאשם ספג נזק משמעותי עם עזיבתו את המשטרה, ועתה מנסה להמשיך הלאה ולשקם חייו במקום עבודה חדש, ממנו יפוטל לאלתר במידה שיורשע בפלילים. בעניין זה הפנה למכתב ממעסיקו הנוכחי של הנאשם, מר אפי בן חמו אשר לצד דברי השבח וההערכה, הבהיר במכתבו כי יאלץ לפטר את הנאשם באם יורשע (מסמכים, סומנו נ/1).

22. **אביו** של הנאשם לימד עליו זכות, וסיפר כי בנו אדם נורמטיבי שאינו מסוכסך עם איש ותומך בבני המשפחה מאז ומתמיד. הוא הוסיף על הצטיינותו כשוטר, על התדהמה שאחזה בבני הבית עת נעצר ועל הקשיים השונים שמלווים אותו מאז, הן מבחינה תעסוקתית הן מבחינה אישית ומשפחתית. הוא הרחיב מעט אודות גורמים שונים אשר לשיטתו הובילו לקרות הפרשה העגומה דגן, ולסיכום פילל לסופה הטובה.

23. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, סיפר שנפגע "פגיעה כואבת", באופן שישפיע על מהלך חייו, וביקש מבית המשפט שלא להרשיעו.

דין

ההרשעה וביטולה

24. כלל הוא, כי מקום בו הוכחה אשמתו של אדם בביצוע עבירות, יורשע בביצוען. סטייה מכלל זה תיעשה רק באותם מקרים חריגים ויוצאי דופן, ובהתקיים התנאים המצטברים אשר נקבעו בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: **עניין כתב**), בהם סוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי הענישה הנוספים, ולאחר שהוכח כי הרשעת הנאשם תפגע בו ובסיכויי שיקומו באופן חמור ומוחשי.

25. אקדים ואומר, לאחר שהקשבתי קשב רב לטיעוני הצדדים ונימוקיהם, ועיינתי בכתבי התיק, לרבות במסמכים שהוגשו מטעם ההגנה, שוכנעתי כי עניינו של הנאשם אינו נמנה על אותם מקרים חריגים המצדיקים ביטול הרשעתו בדין.

26. סוג העבירה אותה ביצע הנאשם, איננו שולל, כשלעצמו, את אפשרות הדיון בשאלת ביטול הרשעתו, אלא שנסיבות העבירה בעניינו, הן שאינן מאפשרות לו לעבור את המשוכה.

27. הנאשם ניצל את כוחו ומעמדו כשוטר, הוא נהג בתוקפנות ובגסות כלפי נער בן 16.5 שנים במסגרת תפקידו ובתוככי תחנת המשטרה, כאשר הקטין אזוק ומבלי שהתנגד למעצרו או סיכן מי מהנוכחים באופן כלשהו. הנאשם הכה את המתלונן שוב ושוב, וגם כאשר נפל הנער ארצה, הנאשם לא חדל ממעשיו, המשיך להכותו בסטירות, אגרופים ובעיטות, לא שעה לבקשותיו של המתלונן כי הנאשם יחדל מהפכותו - ואף הגדיל עשות ולאחר שהנער ניסה להגן על פניו באמצעות שתי ידיו, הורה לו להיזין.

28. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן של עבירות המבוצעות על ידי אנשי אכיפת החוק, ובפרט עבירות אלימות המבוצעות על ידי שוטרים, ובעניין זה ראו רע"פ 3021/16 משה לוזובסקי נ' מדינת ישראל (נב) (19.04.2016) (להלן: **עניין לוזובסקי**):

"...מוצא אני לייחד מספר מילים לחשיבותה של ענישה מרתיעה, בגין ביצוען של עבירות אלימות על ידי אנשי משטרה, תוך ניצול לרעה של הכוח המצוי בידם. נקיטת אלימות מצד שוטרים הינה תופעה חמורה שאין להשלים עמה ויש לעקרה מן השורש. ראו, בהקשר זה, את שצינתי ברע"פ 8241/13 ברדה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.3.2014): "המדובר במעשים חמורים ביותר, אשר לצד הפגיעה הכרוכה בהם בכבודו ובגופו של המתלונן, יש בהם כדי לחתור תחת הערכים הבסיסיים המנחים את משטרת ישראל ולגרום לפגיעה באמון הציבור במערכות אכיפת החוק. אכן, פעמים רבות מלאכת אכיפת שלטון החוק דורשת הפעלת כוח מצידם של שוטרי משטרת ישראל. ואולם, אל לעוסקים במלאכה לנצל את מרותם וסמכות לרעה, ולהפעיל את כוחם ללא כל הצדקה".

מה גם, שאין רבותא בכך שעסקינן בשוטרים המנהלים אורח חיים נורמטיבי, כפי שחזר והדגיש המערער בענייננו, שהרי אלמלא נתון זה, ספק אם היו מתקבלים לעבודה בשורות המשטרה. תמים דעים אני עם קביעת הערכאות הקודמות, כי ההשלכה האפשרית בדבר סיום תפקידו של המבקש במשטרה, בגין הרשעתו במקרה זה, אינה שלילית בהכרח, ומהווה פועל יוצא ממעשיו. מעשים, אשר פוגעים באופן חריף באמון הציבור וכן במעמדם וכבודם של השוטרים".

29. לכאורה, משקבעתי כי חומרתה ונסיבותיה של העבירה בה הורשע הנאשם אינה מאפשרת לבטל את הרשעתו, הרי שהתייטר הצורך לדון בקיומו של התנאי הנוסף שנקבע בהלכת כתב, זה העוסק בפגיעה הקונקרטית שעלולה להיגרם לו לנאשם באם יורשע - אלא שמצאתי בכל זאת, להקדיש לכך עוד מספר מילים;

30. אכן, ממכלול הנתונים ניכר כי הרשעתו של הנאשם בפלילים תישא עימה השפעות והשלכות על מהלך חייו. תסקיר שירות המבחן מלמד כי הנאשם מתחרט על מעשיו ומביע עליהם צער, הוא אינו מחזיק בדפוסי התנהגות אלימים, דומה כי למד והפנים את הלקח שהיה עליו ללמוד, והסיכוי שישבו לנהוג באלימות הוא נמוך. לכך אוסיף עוד את המסמך שהוצג לעיוני מטעם ההגנה, לפיו מעסיקו הנוכחי של הנאשם מרוצה מתפקודו - אך מוסר באופן ברור כי הנאשם יפוטל מעבודתו באם יורשע בפלילים.

ואולם, מצאתי כי כלל הנתונים הללו, חיוביים ככל שיהיו, אין בהם כדי לרפא את החומרה השזורה במעשיו של הנאשם ברמה המצדיקה ומאפשרת הימנעות מהרשעה; האלימות שהפעיל כלפי המתלון במסגרת תפקידו ובהינתן פערי הכוחות המובהקים, לצד האינטרס הציבורי והצורך למגר ולהוקיע תופעות כגון דא, כל אלה הובילו לדחיית עתירתו של הנאשם לביטול הרשעתו בדין.

מתחם העונש ההולם

31. עקרון ההלימה הוא שינחה את בית המשפט בקבעו את מתחם הענישה ההולם, וזאת בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין. קביעת המתחם תיעשה תוך שביט המשפט יביא במניין שיקוליו את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה ואת מידת הפגיעה בו, את מדיניות הענישה הנוהגת ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

32. הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם נע בין זכויות הפרטיות של המתלון הספציפי לביטחון, לכבוד ולשלמות גופו - לבין זכויות הציבור כולו, לתחושת אמון ובטחון כלפי ומפני רשויות אכיפת החוק. אין להשלים עם מציאות בה שוטרים ואנשי חוק ינצלו כוחם ומעמדם נגד אזרחים, ויפעלו נגדם בכוח הזרוע.

וראו עוד על חומרתן של עבירות האלימות המבוצעות על ידי שוטרים, ברע"פ 8241/13 דניאל ברדה נ' מדינת ישראל (נבו 25.03.2014) (להלן: עניין ברדה):

"אכן, פעמים רבות מלאכת אכיפת שלטון החוק דורשת הפעלת כוח מצידם של שוטרי משטרת ישראל. ואולם, אל לעוסקים במלאכה לנצל את מרותם וסמכות לרעה, ולהפעיל את כוחם ללא כל הצדקה. יפים, בהקשר זה, דברי השופט מלץ בע"פ 64/86 אשש נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.12.1986): "העבירה שבצעו המערערים חמורה ביותר, דווקא משום היותם שוטרים. שוטרי ישראל, מלאכתם קשה ואחראית, מלווה לא אחת סיכונים והתנכלויות, והינם ראויים לכל אהדה שיכולים בתי המשפט לתת להם. אך במה דברים? כל עוד הם זוכרים וערים לכך שהסמכות והמרות שהוענקו להם, רק לצרכי ביצוע התפקיד ניתנו ואסור שיעשה בהם שימוש לרעה. עליהם לשנן זאת לעצמם השכם והערב, דווקא משום שמלאכתם מחייבת לעתים קרובות נוקשות ואפילו שימוש בכוח. המעבר מ"כח סביר" לאלימות מיותרת הוא מהיר ומפתה וחלילה להם לעבור את הגבול. עליהם לדעת ולהבין כי אם יעברו את הגבול ואם ישתמשו לרעה בסמכויות שנתנו להם, ובעיקר אם ינהגו באלימות מיותרת, לא יעניקו להם בתי המשפט אהדה, וימצו עמם את הדין ומן העבר השני, אזרח הבא במגע עם אנשי משטרה, אפילו הוא חשוד או עבריין, זכאי לצפות ולהניח שאם יתנהג כהלכה לא יגעו בו לרעה. מעשי אלימות ברוטאלית כמו אלה של המערערים, פוגעים קשות הן במערכת היחסים, העדינה בלאו הכי, שבין האזרח למשטרה, והן במוניטין של המשטרה וביכולתה לתפקד כדבעי".

33. אין המדובר בעניינו, באירוע שתוכנן מבעוד מועד, כי אם באלימות ספונטנית כלפי מתלון שנקרה בדרכו של הנאשם במסגרת תפקידו - אלא שהאלימות לא הייתה רגעית, והתמשכה מניידת הסיור אל תוך תחנת המשטרה פנימה. התנהגותו של הנאשם הייתה גסה ואלימה, משפילה ומתעמרת - והכל כלפי קטין אזוק, ומבלי שחדל ממעשיו אף שיכול היה לעשות כן. בהערת אגב אוסיף כי אינני מקבל את הסבריו של ב"כ הנאשם בנוגע לאירוע הפלילי שהביא מלכתחילה למפגש הטעון בין הנאשם למתלון, ככזה המצדיק את התנהלותו האלימה של הנאשם.

34. הייתה זו אלימות מכוערת ומיותרת שהביאה לפגיעה בגופו של אדם, במקרה זה קטין, שהחובה המוטלת על איש חוק להימנע מפגיעה בו - רבה עוד יותר.

מדיניות ענישה

35. עיון בפסקי הדין השונים מלמד על מנעד ענישתי מאוזן, המשקף מחד גיסא, את חומרת העבירות והצורך להוסיף ולמגר התנהגות אלימה וביריונית מצד שוטרים ואנשי חוק, ומאידך גיסא את מאפייניהם ודפוסי ההתנהגות הנורמטיביים של עושי העבירות, שנות השירות, הצטיינותם ותפקודם התקין בעבודתם.

אסקור להלן את הפסיקה הנוהגת:

א. בעניין **לזובסקי** שלעיל, הורשע המבקש, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממשית. הוא הגיע עם שוטרים נוספים, במסגרת תפקידם, לגינה ציבורית בה ישב המתלון לצד חבריו ולרשותם בקבוק אלכוהול, כאשר בשלב מסוים נטל המבקש את הבקבוק ושפך את תוכנו. לאחר חילופי דברים בין השניים, סטר המבקש באוזנו השמאלית של המתלון סטירה אשר גרמה לקרע בעור התוף באוזנו. המתלון ביקש כי המבקש יזדהה בפניו אך האחרון סירב לבקשתו ועזב את המקום יחד עם יתר השוטרים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל, וגזר את דינו למאסר מותנה בן 6 חודשים, של"צ בהיקף 250 שעות, קנס ופיצוי למתלון. ערעורים הדדיים הוגשו, ובית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, ביטל את צו השל"צ וקבע במקומו חודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בקשת הרשות לערער נדחתה.

ב. אשר לעניין **ברדה** שלעיל, שם דובר על מבקש אשר הורשע על פי הודאתו, בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. דובר על שוטר בתחנת אשקלון אשר הוזעק בעקבות תלונה על רעש, למרכז מסחרי בו שהו המתלון, שהיה קטין בן 16.5 עם חבריו. המבקש תפס את המתלון, הפילו כך שראשו נחבט בקרקע והמשיך להכותו בעודו שרוע על הרצפה. לאחר מכן הוכנס הקטין לניידת בעודו אזוק, והמבקש המשיך להכותו בזמן הנסיעה, וכך גם בהגיעם לתחנת המשטרה. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל, וגזר את דינו למאסר מותנה בן 6 חודשים ופיצוי למתלון. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל, ועל רקע חומרת מעשיו של הנאשם, הוחמר עונשו ועמד על 4 חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות. בקשת רשות הערעור נדחתה.

ג. ע"פ (מחוזי מרכז) 10383-10-19 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 11.2.20) (להלן: **עניין אוחיון**). נדחה ערעורו של הנאשם, אשר הורשע (יחד עם אחר שעניינו יפורט בהמשך) לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. דובר על שוטר יס"מ אשר אבטח את חגיגות ל"ג בעומר בהר מירון, ויחד עם שותפו לכתב האישום, הוביל את המתלונן למקום צדדי, תוך שאוחז בו בחוזקה והמתלונן סופג בעיטות וברכיות. הנאשם קילל את המתלונן, עלב בו והשפילו. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי ושל"צ לבין חודשי מאסר שניתן יהיה לרצות בעבודות שירות, וגזר את דינו של הנאשם למאסר על תנאי בן 3 חודשים לצד 300 שעות שירות לתועלת הציבור. חרף דחיית ערעורו לבית המשפט המחוזי, הודגשו שנות השירות הרבות שנזקפו לזכותו של הנאשם ונתונו החיוביים.

ד. ע"פ (מחוזי חיפה) 27637-07-19 **רוי זכנון נ' מדינת ישראל** (נבו 05.12.2019). התקבל חלקית ערעורו של הנאשם, שוטר בתחנת חיפה, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות. הנאשם סירב לשחרר את ידו האזוקה של המתלונן, קיללו והיכה אותו באגרוף בעינו השמאלית. בהמשך, הכה שנית את המתלונן בבעיטות ובסטירות לפניו, והמשיך עשות כן גם לאחר שהמתלונן נפל ארצה. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין מאסר בן חודשיים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד מספר חודשי מאסר בפועל, וגזר את דינו של הנאשם ל-50 ימי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. ערעורו של הנאשם על הכרעת דינו נדחה, ואולם בית המשפט המחוזי קבע כי יש להרשיעו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבדה, ועל רקע חלופי הזמן מביצוע העבירות ועד הגשת כתב האישום, מצא לבטל את עבודות השירות שנגזרו על הנאשם, ולהמירן בהגדלת סכום הפיצוי שנפסק למתלונן.

ה. ע"פ (מחוזי חיפה) 23071-05-19 **מועדי נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 30.5.19). נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע, לאחר שמיעת הראיות, בביצוע עבירת תקיפה. עת שירת הנאשם כשוטר סיור, נקרא לטפל בסכסוך שכנים בו היה מעורב המתלונן. הנאשם עצר את המתלונן, לקחו לתחנת משטרה, שם הוכנס אזוק לתא מעצר - ולאחר מכן הוציאו משם, והובילו אותו לתוך אחד המשרדים בתחנה שהיה ריק מאדם, תוך שהוא מושך אותו באזיקי ידיו, ושם היכה את המתלונן בסטירות ובעיטות, לעבר פניו, גבו ורגליו, תוך שאמר לו "יותר לא תתעסק איתי". לאחר מכן הובל המתלונן על ידי הנאשם בחזרה לתא המעצר. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין של"צ ומאסר מותנה, לבין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות וגזר את דינו של הנאשם ל-200 שעות שירות לתועלת הציבור, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

ו. ע"פ (מחוזי ת"א) 37732-07-18 **פורטל נ' מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש** (טרם פורסם, 9.1.19). התקבל חלקית ערעורו של הנאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירות תקיפה ושיבוש מהלכי משפט. עת שירת הנאשם כשוטר תנועה, הוא נגח בפניו של מתלונן אשר סירב לעריכת חיפוש על גופו, ריסס על פני המתלונן גז פלפל, אזקו והובילו לניידת המשטרה. בהמשך, ערך הנאשם דו"ח פעולה כוזב ומסר לשותפתו למשמרת פרטים כוזבים עת מילאה דו"ח פעולה מטעמה. בכתב אישום נוסף, תואר כי הנאשם ושותפתו השוטרת עצרו מתלונן אשר החל להתעמת איתם והכניסוהו כבול לניידת, ובתוכה, לאחר שהמתלונן קילל את הנאשם וירק לעברו - חבט הנאשם בחוזקה בראשו של המתלונן באמצעות ארגז וריססו בגז פלפל. בית המשפט קבע מתחמי ענישה נפרדים, כאשר בכתב האישום הראשון, נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר שירוצה בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, ובכתב האישום השני, נקבע מתחם ענישה בין מאסר שירוצה בעבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל. כמו כן נקבעו מתחמי קנס ופיצוי נפרדים: הראשון בין 500 ל-3,500 ₪, והשני בין 1,500 ל-5,000 ₪, בהתאמה. דינו של הנאשם נגזר לחמישה חודשי מאסר בפועל,

מאסר על תנאי, קנס בסך 1,000 ₪ ופיצויים בסך 2,500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. ערעורו לבית המשפט המחוזי התקבל חלקית, כך שנקבע כי ירצה 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ז. עפ"ג (מחוזי מרכז) 62524-10-18 **פונדקי נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 1.1.19). נדחה ערעורו של הנאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. דובר על שוטר יס"מ (נאשם 2 מעניין אוהיון שלעיל) אשר בעט במתלונן ברגליו, הרכין את ראשו, פיסק את רגליו ובעט מספר פעמים באשכיו. בהמשך כופף את ידו וגופו של המתלונן ארצה, וזאת למרות בכיו של המתלונן. הנאשם וחברו השפילו את המתלונן, לא אפשרו לו להרים את הכיפה שנפלה מראשו, ועלבו בו. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין חודש יחיד בעבודות שירות לבין מאסר בפועל בן 8 חודשים, וגזר את דינו של הנאשם לחודשיים שרוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

ח. ע"פ (מחוזי ים) 13038-09-18 **מדינת ישראל נ' דוד פיקארד** (נבו 14.11.2018). התקבל ערעור המדינה בעניינו של נאשם, אשר לגביו נקבע כי עבר עבירת תקיפה, ולצד זאת הוחלט כי יש לבטל הרשעתו. דובר על קצין בילוש אשר הגיע עם בלשים אחרים לבצע ביקורת לאדם אשר היה נתון במעצר בית בישיבה. בהגיעם לשם, התפתח אירוע אלים אשר במסגרתו, בין היתר, ננעלו הבלשים בישיבה והזעיקו חילוץ, הותקפו בדחיפות ובקללות וכך הלאה. לבסוף נעצרו מספר בחורים (להלן: **המתלוננים**) ונלקחו לתחנת המשטרה, שם המשיכו להתפרע עד שנאזקו והושבו על הקרקע עם פניהם לקיר. בשלב זה התקדם המשיב לעבר המתלוננים, בעט בכל אחד מהם בגבו, ואף השליך כיסא לכיוון אחד מהם, תוך שאמר להם "מי נגע בילדים שלי, הבלשים הם כמו הילדים שלי", וזאת לעיני פקודיו שהיו במקום וצפו במתרחש. כאמור, בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על ההחלטה להימנע מהרשעה תוך שהובהר כי זהו מקרה מובהק שבו מתחייבת הרשעתו של המשיב: **"אכן, קיימת אפשרות שהרשעתו של המשיב תביא לפיטוריו מן המשטרה, אולם מדובר בתוצאה הנובעת ממעשיו של הנאשם, קצין משטרה אשר נהג באלימות כלפי עצורים. בהתחשב במעמדו ותפקידו של המשיב, האינטרס הציבורי, במיגור אלימות אנשי משטרה, גובר במקרה זה, ומצדיק הרשעה, גם אם יהיה בה כדי לפגוע במשיב"**.

כן ראו: ת"פ (שלום חי') 43833-01-18 **מדינת ישראל נ' אוראל עלמני** (נבו 05.05.2019); ת"פ (שלום ים) 20972-01-17 **מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' בוריס דנילוב** (נבו 10.01.2018); ת"פ (שלום ב"ש) 54987-08-16 **מדינת ישראל מח"ש נ' שי בן יחזקאל שלמה** (נבו 23.11.2017); ת"פ (שלום ים) 12331-08-15 **מדינת ישראל המחלקה לחקירות שוטרים נ' חיים אזולאי** (נבו 03.10.2017).

36. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40ג), ולאחר שנתתי דעתי להתנהגותו הבריונית והאלימה של הנאשם, ומבלי להתעלם מאופיו הספונטני של האירוע ומכך שהפגיעה שנגרמה למתלונן היא יחסית מינורית, אני קובע מתחם ענישה שנע בין מאסר צופה פני עתיד ושל"צ ועד למספר חודשי מאסר בפועל, ורכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

37. עסקינן בנאשם נורמטיבי בן 35 ואב לילד, אשר זוהי לו הסתבכותו הראשונה והיחידה עם החוק. הנאשם התחרט על מעשיו, לקח אחריות על התנהלותו הלקויה, וניכר כי הפנים טעותו ושיפר דרכיו. אף שלרגעים ניסה הנאשם להסביר מעשיו או לתרצם (סבר שהמתלונן בוגר מכפי גילו, היכרות מוקדמת ממפגשים קודמים עם המתלונן כמו גם אופיו הפלילי של המפגש בין השניים - הסברים שאינם מקובלים עליי כהצדקות למעשיו), שוכנעתי כי מדובר במי שמכה על חטא ומצטער על התנהגותו. עוד אוסיף, כי לא נעלמו מעיני המחירים ששילם הנאשם מאז ביצע העבירה הנוכחית, כמו גם כבדת הדרך שעבר עד עתה. הנאשם שיתף כי גיוסו ועבודתו במשטרת ישראל כמוה כהגשמת חלום, וניכר כי תפקודו השגרתי שם היה תקין ומוערך. גם בעבודתו הנוכחית, נוכחתי לראות כי הוא מבצע תפקידו באופן מיטבי וחיובי. יש לקוות כי מעסיקיו הנוכחיים והעתידיים של הנאשם, יביאו זאת בחשבון הן ביחס להמשך העסקתו והן ביחס לתפקידים עתידיים.

38. לא התעלמתי מהתסקיר החיובי בעניינו של הנאשם, כמו גם מחלופי הזמן.

סוף דבר

39. אשר על כן הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מטיל על הנאשם 60 ימי מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות בהתאם לחו"ד הממונה מיום 1.5.21. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו לפני הממונה ביום 15.8.21.

הנאשם מוזהר כי כל חריגה שיחרוג מכללי הממונה על עבודות השירות, עלולה להביא לבקשה להפסקת עבודות השירות, על כל המשתמע מכך.

ב. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך שנתיים מהיום, לבל יעבור עבירה בה הורשע.

ג. פיצוי למתלונן בסך 2,000 ₪, הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ויועבר לחשבון הבנק של המתלונן בהתאם לפרטים שיימסרו תוך 14 יום על ידי המאשימה.

ד. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 יום.

ניתן היום, י' אב תשפ"א, 19 יולי 2021, בנוכחות הצדדים.

עמוד 10

